

Przed-
płatą:
(za egz.
nieob-
wiązo-
we) na
miesiąc
marzec
0,75 zł.

ORĘDOWNIK URZĘDOWY

powiatów Krotoszyńskiego i Pleszewskiego

wychodzi w środy i soboty

ADMINISTRACJA: ZAKŁAD GRAFICZNY "OZMIN", UL. PLESZEWSKA 7
REDAKCJA DZIAŁU URZĘDOWEGO - STAROSTWO KROTOSZYŃSKIE - TELEFON 60

Cena
ogłoszeń:
miejscow.
za wiersz
mili-
metry
(1-lin.)
lub jego
miejscze
5 groszy
poza miej.
6 groszy

ROZPORZĄDZENIE POLICYJNE dot. przemysłowego i handlowego obrotu środkami spożywczymi.

(Dokroczenie).

§ 7. Bite zwierzęta i surowe mięso wolno przewozić ulicami i przez publiczne place jedynie zakryte czystym nadającym się do prania płótnem. Używane do przewożenia wozy i inne naczynia winny być wewnątrz wybite cynową blachą oraz utrzymywane zawsze w czystym stanie. Tak samo w czasie przenoszenia bitych zwierząt i surowego mięsa należy unikać bezpośredniego zetknięcia się tych artykułów z włosami, sztyją oraz ubraniami noszącymi, a to za pomocą czystych nadających się do prania okryć (szarżutki, bluzy i fartuchy).

Mały wózków ręcznych wolno używać tylko pod warunkiem, że są szczelnie zbudowane i nakryte szczelnym wiekiem.

Pieczyno należy roznosić w czystych nakrytych koszach.

Wózków dziecięcych, których się jeszcze używa do wożenia dzieci, nie wolno używać do transportu owoców, warzyw itp. O ile się takowe jednakowoż do wspomnianych celów używa, należy towar wkładać na czystą podkładkę (papier) a owoce tylko w koszach. Nie wolno również transportować równocześnie żywych zwierząt z artykułami spożywczymi.

§ 8. Wszelkie środki spożywcze, które ze względu na ich rodzaj i właściwość łatwo ulegają zamczyszczeniu, muszą być odważone i opatowane w czyste, niezapisane, nieużywane, papier. Dopuszczalny jednakże jest na zewnętrznej stronie opakowania druk z podaniem firmy i innych, mających za cel reklamę okoliczności.

Produkta silnie woniące, jak natła, niektóre korzenie, sledge, mydło itp. powinny być oddzielnie przechowywane, a w każdym razie w ten sposób, ażeby woni ich innym produktom spożywczym udzielić się nie mogła. Mąki, cukierków, daktyli i wogóle wilgotnych lub wigoć chłonących środków spożywczych nie wolno nabierać ręką ani też kłaść bezpośrednio na szalki wagowe. Produkta tego rodzaju, o ile nie są opakowane, jak również potrawy bufetowe w jadalniach winny być przykryte siatką, gazą, lub szklaną, ażeby w ten sposób zabezpieczyć je od pyłu i owadów.

B. Przepisy odnoszące się do personelu zatrudnionego w obrocie artykułami spożywczymi.

§ 9. Niezależnie od przepisów, mających na celu zwalczanie chorób zaraźliwych, nie wolno zatrudniać w obrocie z artykułami żywnościowymi osob z dotkniętymi chorobami skórnymi a w szczególności wyrzutami odrostkami węgla, rzeżączką, lub też otwartymi ranami na odsłoniętych częściach ciała.

Z handlu artykułami spożywczymi są wykluczeni tandenciarze, rakaarze, chwyłtacz psów i osoby, które

się zajmują pielęgnacją chorych wzgl. są zatrudnione w zakładach pogrzebowych itp.

§ 10. Osobom zajętym przygotowaniem, sprzedażą albo wystawianiem na sprzedaż artykułów spożywczych, wzbronione jest w czasie ich czynności palenie tytoniu oraz zażywanie i żucie tabaki.

Osoby te winny się też utrzymywać szczególnie czysto. Właściciel przedsiębiorstwa winien dbać o odpowiednie naczynia do mycia rąk, ręczniki i białe fartuchy.

Osoby zatrudnione przy sprzedaży mięsa i wyrobów mięsnych muszą nosić czysty, biały fartuch.

§ 11. Osoby które są w styczności z chorem na przenośne choroby, winny przed rozpoczęciem wyżej wymienionych czynności zamienić swe ubranie i ręce jaknajstaranniej umyć czystą wodą i mydłem.

Wypadki zachorowania między członkami rodziny i domownikami właściciela przedsiębiorstwa na żarnicę, płońcę, błonicę, biegunkę, przenośne zapalenie opon mózgowo-rdzeniowych, dur brzuszny, dur plamisty, dur powrotny, ospę, cholera, muszą być przez niego doniesione miejscowej władzy policyjnej w przeciągu 12-tu godzin. W wypadkach nagłego niebezpieczeństwa władza policyjna na zasadzie badania i orzeczenia lekarza powiatowego ma prawo zarządzić na pewien oznaczony czas zamknięcie przedsiębiorstwa.

E. Przepisy dla publiczności.

§ 12. Dla lokali przeznaczonych do sprzedaży środków spożywczych, nie wolno wprowadzać psów i innych zwierząt.

§ 13. Dotykając przez kupujących wyłożonych na sprzedaż owoców, pieczywa, wyrobów mięsnych oraz innych przygotowanych do konsumpcji artykułów żywnościowych jest wzbronione i ze strony sprzedających niedopuszczalne. Zakazuje się również nagniatania karpia celem stwierdzenia ilicy, oraz zdejmowania łusek jak i skóry z żywych ryb. Żywe ryby należy aż do ich sprzedaży trzymać w wodzie.

§ 14. Pobieranie próbek celem stwierdzenia jakości artykułów żywnościowych przez kupujących, dopuszczalne jest li tylko za pomocą czystych szklanek, noży i widelcy lub łyżek, które należy dokładnie oczyścić po każdorazowym użyciu. Dopuszczalne jest także posługiwanie się poprzednio do żadnych innych celów nieużywanymi czystymi przyrządami drewnianymi, które należy zniszczyć po jednorazowym użyciu.

F. Odpowiedzialność.

§ 15. Za wykonanie powyższych przepisów odpowiedzialnym jest w myśl § 151 ust. 1 ordynacji proceduralnej, o ile nie wchodzi w rachubę wyłącznie inne osoby, zarówno uprawiający proceder jako też osoby przez niego lub jego zastępcę upoważnione.

G. Upoważnienie policji.

§ 16. Oprócz obrotu środków żywnościowych po myśli ustawy z dnia 14 maja 1879 r. (Dz. Ust. Rzeszy r. 1879 str. 145 i nast.) podlega również policyjnemu dozorowi przygotowywanie, przechowywanie,

wymierzanie i odważanie. jakoteż przewożenie tych artykułów, a temsamem i wszelkie ubikacje, urządzenia i narzędzia, które służą do przygotowywania, przechowywania, wymierzania i odważania oraz do przewożenia techniki artykułów.

Urzednicy policyjni rzeczoznawcy. upoważnieni przez organa policyjne i administracyjno-sanitarne, oraz Organa Państwowych Zakładów Badania Żywności, mają prawo wstępu do wszelkich, według ustępu I. w rachubę wchodzących ubikacji w godzinach zajęć, przyjętych miejscowym zwyczajem, jeśli natomiast wykonuje się proceder również poza godzinami normalnymi, jak np. w piekarniach, w takim wypadku wyżej wymienieni i w tym czasie mają prawo wstępu do tychże ubikacji. Właściciele tych ubikacji są zobowiązani zezwolić na wstęp do nich na wzięcie próbki celem stwierdzenia jakości artykułów spożywczych, oraz na przeprowadzenie rewizji.

H. Kary.

§ 17. Wykroczenie przeciwko przepisom niniejszego rozporządzenia policyjnego podlegają, o ile w myśl ogólnych przepisów karnych nie jest przewidziana cięższa kara, grzywnie do wysokości 30 zł w miejsce której, w razie niemożności zapłaty, wstępuje odpowiedni areszt.

J. Przepisy wykonawcze.

§ 18. Przepisy, które się sprzeciwiają niniejszemu rozporządzeniu policyjnemu, a w szczególności rozporządzeniem policyjnym z dnia 8-go lutego 1894 r. (Wojewódzki Dziennik Urzędowy str. 46 i z 29 sierpnia 1924 r. (Wojew. Dziennik Urz. str. 332) znosi się. Nienaruszone pozostają przepisy rozporządzenia policyjnego Wojewoły z dnia 18-go grudnia 1919 r. (Dz. Urz. Wojew. rok 1922 poz. 289), dotyczące urządzenia i uruchomienia piekarni i rozporządzenie z dnia 4-go lipca 1891 r. (Dz. Urz. Wojew. str. 246) dotyczące uboju koni, osłów i osłomątów, jako i sprzedaż mięsa z tychże.

Również nienaruszone pozostają rozporządzenia policyjne z dnia 5 marca i 13 czerwca 1885 r. (Dz. Urz. Wojew. str. 64 i 163) dotyczące nadymania mięsa, jako i dalej idące przepisy miejscowych ordynacji targowych i rozporządzeń policyjnych o regulacji ruchu targowego.

§ 19. Niniejsze rozporządzenie policyjne wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

L. dz. 290/25 VI.

Poznań dnia 27 stycznia 1925 r.

Wojewoda: Bniński.

Regulamin w przedmiocie udzielania subwencji i zapomóg krajowych

(uchwalony przez Poznański Sejmik Wojewódzki w dniu 16 grudnia 1924).

§ 1. Z krajowych subwencji i zapomóg w zakresie pobierania kultury i sztuki oraz w zakresie działalności charytatywnej kraju, mogą korzystać tylko takie korporacje, stowarzyszenia, związki i instytucje, których działalność wchodzi do jednego z wymienionych wyżej zakresów administracji krajowej i obejmuje szerszy obwód-teren, niż jeden powiat wiejski lub miejski.

Korporacje, stowarzyszenia, związki i instytucje, mające siedzibę na obszarze województwa poznańskiego, mają pierwszeństwo przed innymi.

§ 2. Zapomogi i subwencje ustala się w głównym budżecie Poznańskiego Krajowego Związku Komunalnego. Ustalenie następuje na podstawie corocznych wniosków, przedkładanych Staroście Krajowemu z dołączeniem:

- a) statutu,

- b) sprawozdania i zamknięcie rachunkowego za ubiegły okres gospodarczy oraz odpisu ostatniej uchwały co do pokwitowania rachunków,

- c) spisu członków zarządu, kuratorjum, komisji rezyzyjnej etc.,

- d) budżetu na rok bieżący wraz z wyjaśnieniem, jakim celem służyć ma subwencja (zapomoga) Samorządu Krajowego.

§ 3. Ustalenie subwencji i zapomóg, określonych w § 2, na rzecz podmiotów, utrzymujących zakłady pieczy sanitarnej lub społecznej, następuje ponadto z nałożeniem obowiązku (submodo), że otrzymujący subwencję lub zapomogę przyjmują na wolne utrzymanie w swojej pieczy odpowiednią ilość osób, które wskazuje Starosta Krajowy.

Osoby, które korzystać mają z pieczy podmiotów, otrzymujących subwencje i zapomogi, winny być mieszkańcami województwa poznańskiego i znajdować się w potrzebie takiej właśnie pieczy sanitarnej lub społecznej, jaką sprawuje otrzymujący subwencję lub zapomogę

§ 4. Liczbę wolnych miejsc, o których mowa w ust 1 § 3, oznacza Wydział Krajowy

§ 5. Wydział Krajowy winny jest w razie potrzeby określić dalsze warunki wypłaty subwencji, a w szczególności zastrzeż swemu przedstawicielowi lub Staroście Krajowemu miejsce w zarządzie i innych organach korporacji, stowarzyszenia, związku lub instytucji.

Starosta Krajowy może zastąpić się przez przydzielonych mu wyższych urzędników krajowych.

§ 6. Wypłata subwencji i zapomogi z pozycji budżetowych Głównego Budżetu Poznańskiego Krajowego Związku Komunalnego, następuje w ratach miesięcznych z tego, o ile Wydział Krajowy nie postanowi czego innego.

Nieprzyjęcie obowiązku nałożonego według § 3 przy udzieleniu subwencji lub zapomogi, czyni subwencję i zapomogę w całości nieskuteczną, niedopełnienie przyjętego obowiązku powoduje wstrzymanie jej z najbliższym terminem wypłaty.

Nie uważa się za niedopełnienie obowiązku, gdy otrzymujący subwencję lub zapomogę nie ponosi ciężaru utrzymania wolnych miejsc krajowych dla braku destynatacjuszów.

§ 7. Postanowienia powyższe (§ 1—5) mają odpowiednie zastosowanie także do subwencji i zapomóg, udzielanych doraznie z funduszy dyspozycyjnych.

§ 8. Korporacje, stowarzyszenia, związki i instytucje korzystające ze subwencji lub zapomóg krajowych, mają obowiązek przedłożyć Staroście Krajowemu do 1 maja następnego roku gospodarczego sprawozdanie z zużycia otrzymanej subwencji lub zapomogi.

§ 9. Sprawozdania, o których mowa w § 8, mają być podane do wiadomości Sejmiku Wojewódzkiego w sprawozdaniu administracyjnem Poznańskiego Krajowego Związku Komunalnego za okres gospodarczy, obciążony wypłatą odnośnych subwencji i zapomóg.

§ 10. Jeżeli z wolnych miejsc, stosownie do ust. I § 3 korzystają ubodzy krajowi, lub ubodzy miejscowi, których siedziba wsparcia nie była ustaloną w chwili pomieszczenia ich we wolnej pieczy, związek krajowy ubogich zwraca samorządowi krajowemu kwotę odpowiadającą budżetowej wartości miejsc wolnych, a jeśli kwota ta jest wyższą od stawek, przewidzianych w taryfie zwrotu kosztów utrzymania ubogich w przypadkach pieczy zakładowej — kwoty odpowiadające tylko wysokości stawek.

§ 11. Regulamin niniejszy wchodzi w życie z dniem wejścia w życie Budżetu Krajowego.

Regulamin
o krajowych stypendiach akademickich
(uchwalony przez Poznański Sejmik Wojewódzki
w dniu 16 grudnia 1924 r.)

§ 1. Celem umożliwienia studjów w państwowych szkołach akademickich i to na Uniwersytecie Poznańskim, Politechnice Warszawskiej i Akademii Górniczej w Krakowie, dla wyjątkowo zdolnej, pilnej i niezamożnej młodzieży, odznaczającej się nieskazitelnym charakterem obywatelskim, posiadającej obywatelstwo polskie i mającej przez głowę swych rodziców przynajmniej od roku stałą siedzibę w województwie poznańskim, ustanawia się krajowe stypendja w wysokości równej stypendjom państwowym według ustawy z dnia 30 października 1923 r. o państwowych stypendiach oraz innych formach pomocy dla młodzieży akademickiej (Dz. U. R. P. nr. 118 poz. 942).

§ 2. Wysokość stypendiów ulega automatycznie zwycze lub niższe w ciągu danego roku stypendjalnego, równoległe do wahań poborów urzędników państwowych.

§ 3. Stypendja przyznaje się na rok jeden, przyczem dotychczasowi stypendyści mają pierwszeństwo w otrzymaniu stypendjum na rok następny aż do ukończenia normalnego biegu studjów.

§ 4. Jedna osoba nie może pobierać stypendjum dłużej, niż przez liczbę lat odpowiadającą normalnemu czasowi studjów w danej dziedzinie w szkole akademickiej.

§ 5. Ilość stypendiów wyznacza Sejmik Wojewódzki w budżecie Poznańskiego Krajowego Związku Komunalnego na wniosek Wydziału Krajowego.

Rozdziału stypendiów na poszczególne szkoły akademickie wymienione w § 1 dokonuje Wydział Krajowy.

§ 6. Stypendja podlegają zwrotowi w ciągu 12 lat od wypłaty ostatniej raty stypendjum.

Splata stypendjum krajowego odbywa się na rzecz kraju (Związku Wojewódzkiego) według zasad obowiązujących w zakresie spłaty stypendiów państwowych stosownie do ustawy z dnia 30 października 1923 r. o państwowych stypendiach.

§ 7. Wydział Krajowy (Wojewódzki) władny jest zwolnić niezamożnego byłego stypendystę w całości lub w części od obowiązku zwrotu niespłaconego rat stypendjum, lub termin spłaty przedłużyć.

Obowiązek zwrotu stypendjum nie przechodzi na spadkobierców stypendystów.

§ 8. Stypendja krajowe nadają Rady wydziałowe. O ile Rady Wydziałowe mają na dane stypendjum więcej kandydatów o równych warunkach i kwalifikacjach, oraz, jeśli chodzi o uwzględnienie kandydata, którego rodzice nie mieszkają w województwie poznańskim, nadania stypendjum należy do Wydziału Krajowego.

§ 9. Stypendja akademickie wypłaca Główna Kasa Krajowa w Poznaniu: stypendystom Uniwersytetu Poznańskiego bezpośrednio, stypendystom Politechniki Warszawskiej i Akademii Górniczej w Krakowie za pośrednictwem kwestur tych uczelni, we wszystkich wypadkach za przedłożeniem kwitu koralizowanego przez Dziekana Wydziału z poświadczeniem, że stypendysta nie utracił prawa do stypendjum (p. § 11).

§ 10. Kto otrzymuje stypendjum krajowe, nie może otrzymać żadnego innego stypendjum i nie może bez zezwolenia Starosty Krajowego podejmować żadnych prac zarobkowych, stanowiących jego główne źródło dochodowe.

§ 11. Stypendysta traci prawo do dobierania przyznanego mu stypendjum w razie:

- 1) odjęcia mu tego prawa przez wyrok akademickiej władzy dyscyplinarnej,

- 2) porzucenia szkoły lub wydziału,
- 3) zaniedbania się w studiach,
- 4) otrzymania innego stypendjum i odjęcia prac zarobkowych stanowiących jego główne źródło dochodowe bez zezwolenia Starosty Krajowego.

O utracie praw stypendysty do przyznanego mu stypendjum oraz o wstrzymaniu mu wypłat rat niesięcnych, orzeka ostatecznie rada wydziałowa.

§ 12. Szkoły akademickie wymienione w § 1 prześlą Staroście Krajowemu szczegółowe dane co do danego stypendysty zawierające:

- a) imię i nazwisko stypendysty,
- b) datę i miejscowość urodzenia,
- c) wyznanie,
- d) imię i nazwisko rodziców,
- e) datę i miejscowość urodzenia rodziców,
- f) narodowość rodziców,
- g) zawód rodziców,
- h) miejsce zamieszkania rodziców,
- i) rok, od którego rodzice zamieszkują w województwie poznańskim celem umieszczenia ich w sprawozdaniu administracyjnym Wydziału Krajowego.

Regulamin
o krajowych stypendiach szkolnych
(uchwalony przez Poznański Sejmik Wojewódzki
w dniu 16 grudnia 1924).

§ 1. Ilość i wysokość stypendiów szkolnych dla uczniów szkół średnich corocznie w budżecie Poznańskiego Krajowego Związku Komunalnego ustala przy zakładaniu budżetu Sejmik Wojewódzki na wniosek Wydziału Krajowego.

§ 2. Wydział Krajowy władny jest osobą uchwałą regulować szczegółowo pierwszeństwo do uzyskania poszczególnych stypendiów: może w szczególności zastrzec pewną liczbę stypendiów dla dzieci urzędników krajowych, dla dzieci inwalidów i wdów wojennych, oraz dla dzieci urzędników państwowych.

§ 3. Każde stypendjum jest jednorazowe i płatne w 10 ratach płatnych w dniu 5 każdego miesiąca na ręce dyrektora zakładu i to za przedłożeniem Staroście Krajowemu świadectwa Dyrekcji szkolnej, stwierdzającego istnienie warunków nadania.

§ 4. Stypendja udziela się bezwzględnie na pięć, rokującym powodzenie w naukach dzieciom, których rodzice są niezamożni i są conajmniej od roku stałymi mieszkańcami Województwa Poznańskiego.

§ 5. Po uprząwieniu się budżetu Poznańskiego Krajowego Związku Komunalnego Starosta Krajowy przesyła Kuratorjum Okręgu Szkolnego Poznańskiego dane co do ilości, wysokości i warunków stypendiów celem rozpisania konkursu do wszystkich szkół średnich wszelkich typów znajdujących się na terenie Województwa Poznańskiego.

§ 6. Dyrekcje szkół i zakładów naukowych ogłaszają konkurs w sposób w zakładzie przyjęty.

§ 7. W ciągu 30 dni od ogłoszenia konkursu interesowani winni przedłożyć dyrekcji zakładu podania zaopatrzone w następujące dowody:

- a) świadectwo szkolne za poprzedni rok szkolny,
- b) świadectwo obywatelstwa rodziców wzgl. ojca — matki,
- c) metrykę ucznia,
- d) świadectwo niezamożności rodziców (ojca — matki)
- e) świadectwo miejscowej władzy policyjnej stwierdzające zamieszkanie rodziców petenta na obszarze Województwa Poznańskiego w dniu zgłoszenia oraz przez czas conajmniej 1 roku wstecz.
- f) krótki, własnoręcznie napisany życiorys.

§ 8. Dyrekcje zakładowe sporządzają spis kandydatów wskazał najgodniejszego i przedłożą spis wraz z dokumentami w § 7 wymienionemi i z wnioskiem Kuratorjum Okręgu Szkolnego Poznańskiego.

§ 9. Kuratorjum prześle zebrany materiał Starostwu Krajowemu wraz z swojemi uwagami.

§ 10. Ostateczne nadanie stypendjum następuje przez Wydział Krajowy na wniosek komisji, w skład której wchodzi:

- a) Starosta Krajowy,
- b) przedstawiciel Kuratorjum Okręgu Szkolnego Poznańskiego,
- c) przedstawiciel Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Poznaniu,
- d) przedstawiciel Towarzystwa Pomocy Naukowej im. Dr. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu.

§ 11. Komisja na podstawie przedłożonych aktów przez Kuratorjum Okręgu Szkolnego proponuje na każde stypendjum trzech kandydatów odpowiadających warunkom konkursu.

W przyszłości należy przestrzec zasady, aby przy równych warunkach uczniowie, którzy w poprzednim roku korzystali z stypendjum, nie tracili go w roku następnym.

Wiosenna licencja stadników.

W kwietniu br. odbędzie się wiosenna licencja stadników na powiat pieszewski.

Wzywam zatem wszystkich hodowców bydła, którzy posiadają stadniki, aby je zgłosili ustnie wzgl. piśmiennie w tut. Starostwie do licencjonowania.

Przy zgłoszeniu należy podać dokładne dane dotyczące stadnika i to wiek, rasę, pochodzenie i maść, a także czy stadnik był już licencjonowany.

Ostateczny termin zgłoszeń wyznaczam na 21 marca br. Nadmieniam, iż podczas weszlorocznych licencji buhaji gminnych wykazało się, że hodowla włościańska nie postępuje zupełnie naprzód, a stale się obniża. Podczas, gdy przed wojną, w tut. powiecie liczba zalicencjonowanych buhaji przekraczała często 100; to obecnie zaledwie 1/10 część tej liczby zalicencjonowano. Większa ilość gmin tak na wiosnę jak i na jesień nie przedstawiła żadnego stadnika, a pomimo to wszystkie kro-

wy w danych gminach są odstawiane, co dowodzi, że nieprzestrzega się rozporządzenia policyjnego Pana Wojewody dot. licencjonowania buhaji gminnych z dnia 24. IX. 20 r. (Dz. Urz. Woj. Pozn. nr. 42).

Taki stan rzeczy nie może nadal istnieć i dlatego też zwracam się jeszcze raz do wszystkich właścicieli buhaji w tut. powiecie z wezwaniem do jaknajbliższego zgłoszenia stadników do licencjonowania.

Wszystkie gminy zaś, które nie posiadają stadników, winny wnieść do tut. Wydziału Powiatowego prośbę o zakupienie dla nich buhaji stacyjnych z Wielkopolskiej Izby Rolniczej w Poznaniu, na które Wydział Powiat. daje kupującemu zapomogę w wysokości 1/2 ceny kupna buhaji, 1/2 płaci Włkp. Izba Rolnicza, a pozostała część ponosi odnośna gmina wzgl. gospodarz.

Po trzech latach odpowiedniego utrzymania i pielęgnowania buhaja, pożyczka zostaje umorzona, a buhaj przechodzi na własność gminy wzgl. odnośnego gospodarza.

Wszystkich tych zaś, którzy mimo ostrzeżenia i wbrew obowiązujących przepisów stanowią nielicencjonowanemi buhajami (chce krowy, będą świął z całą surowością w celu pociągnięcia ich do odpowiedzialności.

Zaznaczam tutaj, że karze ulegnie tak właściciel buhaja, jak i właściciel krowy, który dopuścił ją do nielicencji stadnika.

W końcu zwracam jeszcze P. P. Przewodniczącym obszarów dworskich uwagę na to, że buhaje dworskie przeznaczone do pokrywania krów robotników, winny być również licencjonowane. Za niezastosowanie się do tegoż, pociągnięte bezwzględnie przewodniczącego obszaru, urzędnika gospodarczego, skarżarza oraz robotników dworskich do odpowiedzialności karnej.

PP. Soltysom polecam pod osobistą odpowiedzialnością podanie powyższego ogłoszenia mieszkańcom Swej gminy do wiadomości.

Pleszew, dnia 4 marca 1925 r.

Starosta, Kutzner

Dział nieurzędowy

KOKS

z najlepszego węgla górnośląskiego bez miadu oddaje po niskiej cenie każdą ilość, także wagonowo

Gazownia Krotoszyńska

Retuszerka

egzam. także biegła w wszelkich pracach wchodzących w zakres zawodu szuka posady od 1-go marca br. lub później.

Zgłoszenia do ekspedycji Urzędownika Urzędowego w Koźminie, Pieszewska 80

Baczność! Rzeźnicy!
Tani zakup flaków
Wiankowe 30 m. pęczek z 100. Węprzowe 10 m. pęcz. z 10,—
Środkowe 20 „ „ „ 9.— Odagi za 10 „ „ „ 15,—
piewszorzędny towar.

Najmniejsze zamówienia odarteńce uwzględniamy. Większe ilości i dla Cechów znaczenie teniej. Jeneralne zastępowo fabryki maszyn rzeźniczych.

Alexanderwerk A. G. Berlin — Reuschold
Centrala Przem. w Koźminie Tow. Akc.
P O Z N A N I. (Rzeźnia Miejska) 90
Największe przedsiębiorstwo tego rodzaju w Polsce.
Telefon 1550 Adres telegr.: Bankrzeznicki.

Zagubiono
Książkę wojsk.
na nazwisko
Stanisław Raś
kapr. rez.
nr. 20. 4. 1897
w Maciejowie
pow. krotoszyński
zam. w Krotoszynie
ul. Nowa 4.

Introligatornia

Introligatornia
do wykonywania wszelkich prac w zakresie introligatorstwa wchodzących
Zakład Graficzny
właśc. Leon Goldbek 92

Baczność: Baczność:
Piewszorzędne flaki
Macew—Popówek, przy Prośnie położone, około 120 mg., bez długów, w całości lub częściowo, za gotówkę do sprzedania. Oferty poniżej wartości obiektu bezprzedmiotowe.
Zgłoszenia do „**PAR**” Poznań, Al. Marcinkowskiego 11 pod Nr. 7001.

Zapraszamy Urzędownika